



22.4.2017 / 15:00

VELIKA NEDELJA - KMETIJA KOGL

RAZSTAVA ŠTUDENTOV NARAVOSLOVNOTEHNIŠKE FAKULTETE

INFORMACIJA

INFORMACIJA

projekt predmeta Kreativne teorije, Magistrskega študijskega programa Oblikovanje tekstilij in oblačil

Mentor: red. prof. Dušan Kirbiš

Sodelujoči: Naravoslovnotehniška fakulteta, Franci Cvetko

Študentje: Nika Batista, Jona Bednjanec, Timotej Bistan, Anita Bizjak, Eva Bizjak, Nina Glavič, Nina Grubar, Saša Hašič, Lovro Ivančič, Eva Jakopič, Katarina Kimovec, Estera Lovrec, Vesna Makarov, Dejan Petrovič, Erik Pižent, Katarina Radović, Mirjana Reljić, Tjaša Zalar, Špela Zelko, Jelena Zurković, Irena Živković

Oblikovalka naslovnice: Tjaša Zalar

Oblikovalka zloženke: Nina Glavič

INFORMACIJA

...od zgodnjega jutra je hodil, brez postanka, s pogledom uprtim za obzorje, kjer je slutil, da se vse do neskončnosti razprostira le še brezmejna praznina...

Espen Willkür, Sans Titre – Le Matin

Od kod vsi negativni pomeni besede praznina v zahodnem svetu? Je vzrok v bolečem soočenju z lakoto, praznino v želodcu, praznino v medsebojnem odnosu, morda straši praznina v glavi, ali jalova misel brez smisla in namena? Ali pa morda nelagodje ob večni sli po zapolnjevanju praznine? In zakaj sploh izgubljati čas in besede za nekaj, kar je prazno, česar ni?

Ko se Willkürov hodec poda proti praznini, tega ne more narediti drugače, kot da se premika skozi čas, in pri tem za sabo pušča mesta, v katerih se v vsakem trenutku premikanja znajde. Vsa ta mesta so zaustavljene, zamrznjene podobe njegovih vsakokratnih doživetij stvarnosti. Potopljen je namreč v samoumevnost privajenega vzorca bivanja, ki svet, ki ga obkroža vidi kot *res extensa*, vseobsežno neskončnost, brez vsakih vrzeli. Premike v njem zato doživlja kot negibne izseke stvarnosti, zapise in dokumente bivanja, kot slike, figure in odseve, ki v najsmelejši pojavnih oblikah tvorijo neskončna zrcaljenja samoustvarjenih simulakov. Njegova pot je pot gosenice, ki se preko lista pomika tako, da neprestano žre vse kar je pred njo, za seboj pa pušča zevajočo razo praznine, ki je še tako sijajni, občasno izločeni, iztrebki, (slike ali kipi) ne morejo več zapolniti. Umetnina, kiparska ali slikarska podoba, pa naj bo to odtis dlani v votlini, heroičen portret ali posmrtna maska, pričakuje, da nas bo njena metafizična avra preplavila v hipu, tako kot nas oblije svetloba, božanski lumen. Usmerja se v onstranstvo v univerzalno metaforo življenja. A se hodec v trenutku sodobnosti zave praznine med korakoma, tiste spremembe ki je ni mogoče časovno določiti, hkrati pa vendarle pomeni obrat in napoved linearnega niza menjajočih se praznin in označevalcev. Koraki vodijo v *res cogitas*, kjer se čas pretvarja v zakodirano zaporedje ideogramov, med seboj ločenih z intervali. Linearnost zapisa se zaveda obstoja med že in še *ne*, poudarja tok časa in pomen zgodovine; umetnost neha biti posredovalka stanja in se prelevi v zapisovalko miselnega seštevanja parcialnih resnic. Zorni kot pogleda se spremeni v mentalni kod, v bivanjsko strukturo, za katero je značilno to, da so njena medprostorja zapolnjena z ontološko vezivno malto.

Morda si lahko drevesa drevoreda na Koglu predstavljamo kot drevesa spoznanja, po katerih je mogoče prečiti brezna v vijugavem toku časa, dela avtoric in avtorjev projekta Informacija pa kot vezivo, ki preprečuje, da bi vse, kar biva med prej in potem, in kar leži med tu in tam razpadlo in se razblinilo v sončni prah. Prav gotovo ne gre za tekmovanje kdo je bil prej, kdo je čvrstejši, pomembnejši in kdo bo preživel. Vse je zdaj eno. Pa se, potem, ko pogled s Kogla odjadra preko polja, kljub vsemu vprašam, bodo to na videz nepremična in v zemljo zasidrana drevesa ali v praznine med njimi naseljena krhka intimna sporočila. Praznin zdaj ni več in ali ni slastno poseljevanje nič z življenjem postalo naša sladka predestinacija? Odgovori so vmes.

INFORMACIJA

Nika BATISTA
Jona BEDNJANEC
Timotej BISTAN
Anita BIZJAK
Eva BIZJAK
Nina GLAVIČ
Nina GRUBAR
Saša HAŠIČ
Lovro IVANČIĆ
Eva JAKOPIČ
Katarina KIMOVEC
Ester LOVREC
Vesna MAKAROV
Dejan PETROVIĆ
Erik PIŽENT
Katarina RADOVIĆ
Mirjana RELJIĆ
Tjaša ZALAR
Špela ZELKO
Jelena ZURKOVIĆ
Irena ŽIVKOVIĆ



Nika Batista

SAMOIinfoCIATIVA

brušeno železo, drevo
450 × 40 × 40 cm

Informacije oblikujejo posameznikovo mišljenje. Okolje nam posreduje podatke, ki izoblikujejo posameznikovo mnenje in poglede na določeno tematiko. Samoiniciativa osebe lahko razširi informacijsko področje o določeni temi in obratno; neraziskovane informacije enačimo z javno sprejetim mnenjem, ki ga delno lahko prevzamemo kot subjektivnega. Objekt inštalacije je kovinska struktura geometričnih oblik in kot osrednje spreminjajoče bisto ohranja drevo. Drevo, kot živi element, predstavlja človeka in željo po širšem raziskovanju informacij in s tem ustvarjanjem osebnega mnenja posameznika. Z rastjo in presegom konstrukcije kot vizualne prispodobе želje po samoiniciativi. Drevo je vzeto kot element rasti in spreminjanja v času trajanja inštalacije v drevoredu. Železna struktura ponazarja hladnost in z ravnimi linijami omejenost pogleda na tematiko iz različnih kotov. Konstrukcija objekta je postavljena okrog drevesnega debla in sega v njegovo krošnjo; predstavlja podano mnenje. Informacije, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem življenju. Dokler ne raziščemo določene tematike in si s tem ustvarimo subjektivno mnenje, lahko hitro prevzamemo mnenje, ki nam je podano z informacijami iz okolja.





Jona Bednjanec

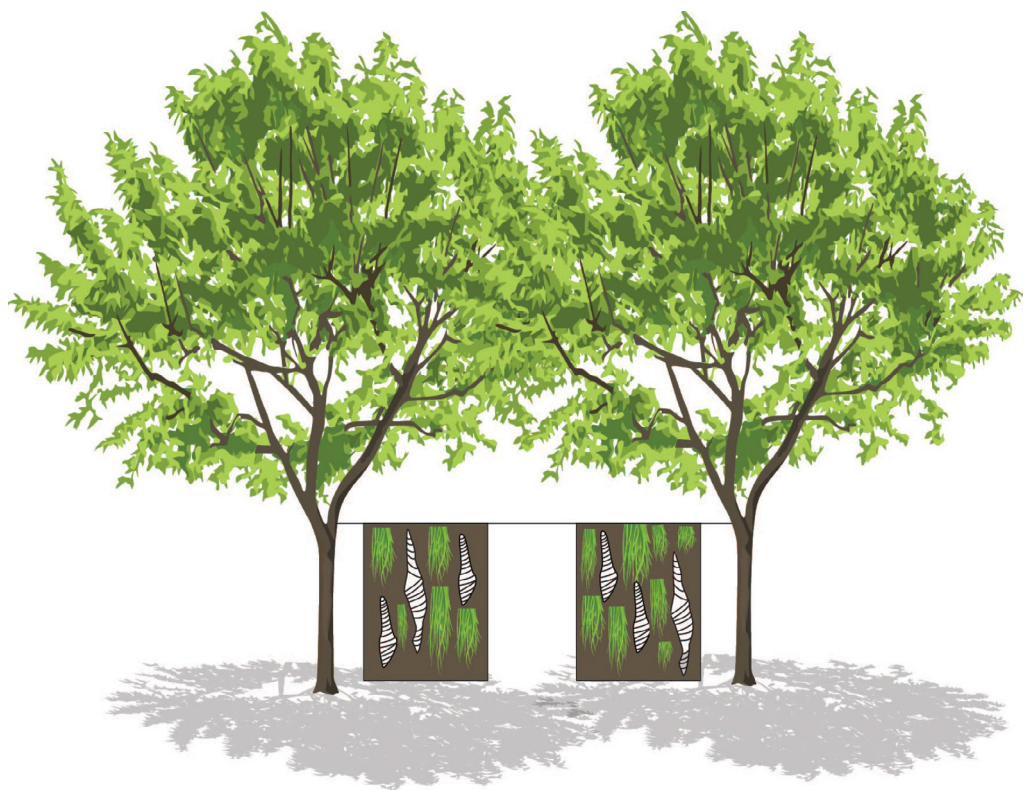
Biom

netkani tekstil/filc, zemlja, šota, rastline, semena
160 × 100 cm

Subjekt, ki se bo predstavljal skozi mojo postavitev je rast, v tem primeru osebnostna rast, proces, ki je del našega življenja in se povezuje predvsem s spremembami. Pogoji za rast in razvijanje so torej spremembe – napredujemo lahko le, če se spreminjamo. Ljudje pa napredujemo, osebnostno rastemo in se osebnostno razvijamo vsakodnevno. Skozi rast in razvijanje semen, ki jih bom posadila v inštalacijo bo gledalec, mimoidoči, dobil direktno informacijo o rasti rastlin. To se povezuje s samim življenjem. Človek se rodi, celo življenje raste, se razvija, "cveti", se spreminja v neko končno ampak ne dokončno obliko samega sebe, dokler ne pride čas starosti, ko začne počasi propadati oz. opešati, kjer na koncu umre.

Isto je pri naravi, rastlinah. Rastlina vzklije, začne rasti, kjer cveti, dokler ne pride zima ali na splošno konec njenega obstoja in oveni, umre (to predvsem velja za enoletnice ali rastline, ki so vezane na določen letni čas v katerem uspevajo).

Biom je najširša naravna skupnost rastlin in živali, ki nastane pod vplivi okolja, zlasti tal in podnebja. V vsakem biomu je enoten tip klimatskega rastlinstva, sestava posameznih rastlinskih vrst v določenih delih bioma pa se lahko razlikuje. Različni tipi rastlinskega sveta pa vplivajo tudi na vrstno sestavo živalskih združb. Biom se lahko tudi poveže z rastjo oz. tudi preživetjem, prilagajitvijo človeka v nekem okolju.





Timotej Bistan

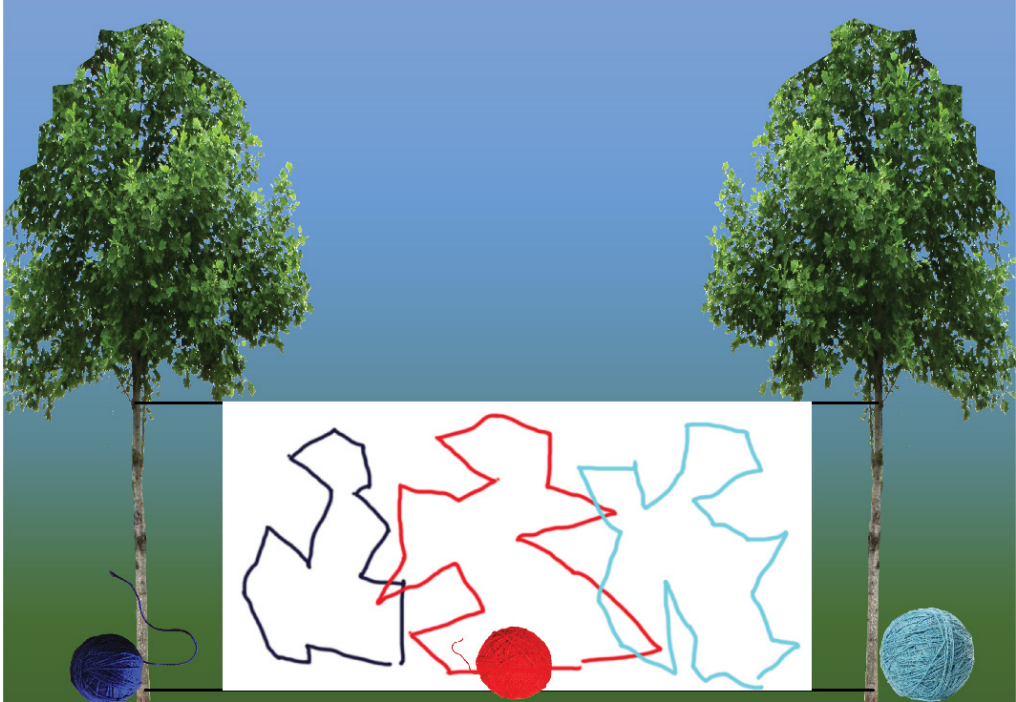
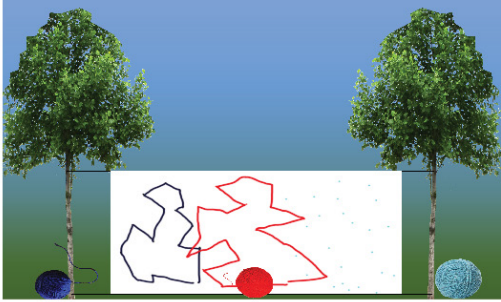
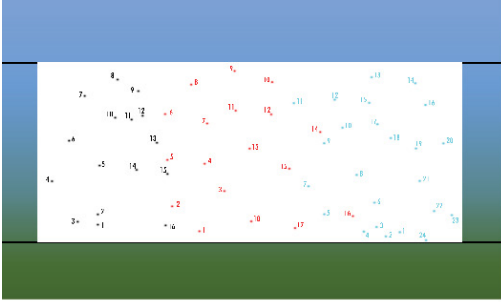
LIN-e-FORMATION

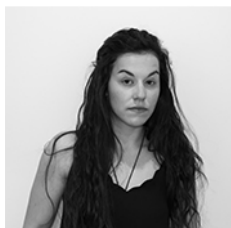
filc iz umetnih vlaken, vrvi iz umetnih vlaken
200 × 450 × 4 cm

Ni vsaka informacija končna. Do nekaterih se je potrebno dokopati po nekih določenih poteh in nekatere vodijo do več različnih odgovorov. Ključnega pomena je posameznika intrigrirati k miselnemu in fizičnemu udejstvovanju za pridobitev določene informacije. Pomembni so tudi občutki, ki jih podoživljamo med povezovanjem spominov iz mladosti in zabave za doseganje končnega rezultata.

Projekt je narejen na zasnovi otroške miselne igre "Od pike do pike". Na praznem platnu so razporejene luknje, ki so oštevilčene v različnih barvah, skozi njih pa vlečemo nit. S tem se na platnu izrisuje sporočilo. Posamezna barvna vrv sledi številkam v isti barvi in sestavlja svojo sliko, vse skupaj pa se povežejo v zaključeno celoto.

Zamisel za projekt je nastala zaradi dejstva, da je današnja družba postala zelo površinska. Znašli smo se v poplavi informacij, za pridobitev katerih ni potrebno vložiti prevelikega truda, vendar je hkrati vprašljiva njihova verodostojnost. Zato mi je pomembno gledalca spodbuditi k razmišljanju in sodelovanju v projektu, saj s tem podprem svoje prepričanje, da je potrebno do informacije priti z vloženim trudom, hkrati pa preveriti tudi njeno pristnost.





Anita Bizjak

Ugani kdo?

belo blago – jersey 95% bombaž 5% elestan, epoksidna smola –
trdilec blaga, mavec – odlitki modela
200 × 150 cm

Informacija na splošno ni nič oprijemljivega, je neposredno uporaben podatek, neko sporočilo, ki nas poduči o nekem dogodku, stanju ali podobno. Moja informacija izhaja iz teme uniseksa. Nedeljivost spola zame predstavlja vse, ker je povezano med moškim in žensko in ju ne definira. Najlažje dožemanje brezspolnosti je skozi oblačila, kot so T-shirt in kavbojke. Zato je moj objekt definiran kot velik bel T – shirt v razmerju 200 × 150 cm v katerem so ujeti deli telesa obeh spolov. Uniseks T- shirt predstavlja tudi različne osebe, ki so ujele v istih kosih oblačil in se ne definirajo glede na spol. Največji navdih brezspolnosti je to, da ni definiran in s tem si postavljamo vprašanja kdo pravzaprav je za temi oblačili. S temi vprašanji pa dobivamo nove informacije, ki jih vsak posameznik dojame osebno.

Igra delov teles, odlitih na velikim T – shirtu, je vidna v tridimenzionalni strukturi, ki izstopa od ostale površine blaga. Igra se prične, ko opazujete te tridimenzionalne površine in ko si začnete postavljati vprašanja: kdo je to? Kaj je to?





Eva Bizjak

Dizajn telesa

star jeans, PU lak - temeljni, časopisni papir
110 × 70 × 50 cm

Informacija je zame vse to, kar mi odvrne pozornost od trenutnega dogajanja, vse, kar me zmoti in vse, kar opazim. Največkrat si zapomnim tiste “nepomembne” informacije, ki jih kasneje nikakor ne morem izbrisati iz glave. Vse mečem v isti koš in prav tako nekateri to počnejo/-mo tudi z ljudmi. Mečejo/-mo jih v isti koš, kot da smo vsi enaki. Ali smo res? Unisex! Podzvestno, se ne zavedamo, ampak preprosto takšni smo. Življenjski stil, osredotočen predvsem na identiteto, pojavnost, samoprezentacijo, modni dizajn in dekoracijo, se oblikuje pod vplivom le-teh reprezentacij. Telo tako postane osrednje mesto fantazij, njegova erotična podoba pa je tista, ki ta imaginarij posreduje. Androgina pojavnost zelo spretno manipulira z gledalčevim pogledom; če pokažeš vse naenkrat, je konec zanimanja. S tem pozornost gledalca lahko popusti.

Androgina dvoumnost pa se obnaša skrivnostno, gledalca nenehno zapeljuje in ga obenem drogira z nerazkritim/neznanim. Značaj je v bistvu dvojen, teater in funkcija.





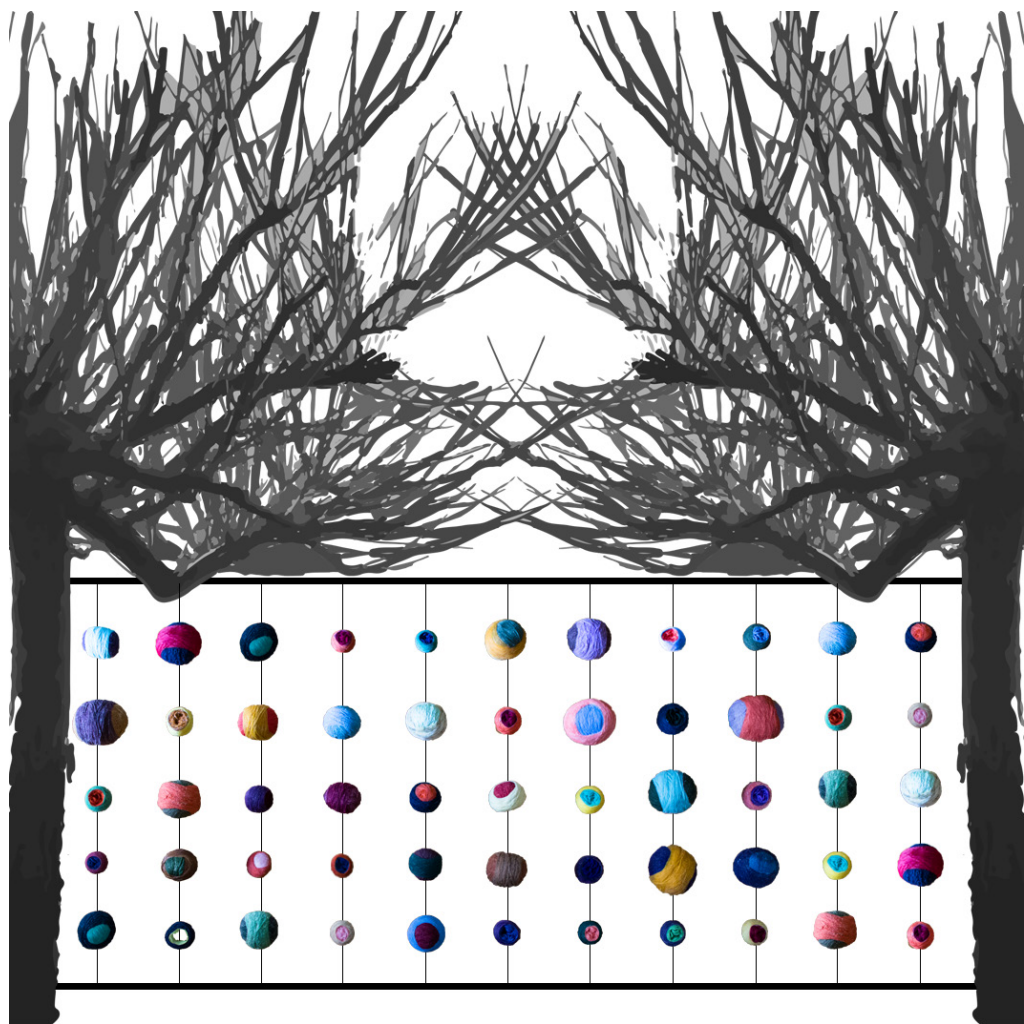
Nina Glavič

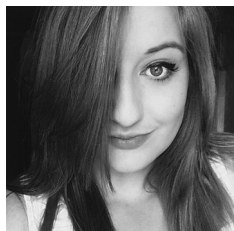
Zavita dejstva

preja, lateks, epoksi smola
150 × 500 × 15 cm

V življenju smo obdani z nešteto informacijami. Vsaka informacija je sestavljena iz dejstev in okoliščin, ki to dejstvo pojasnjujejo. Ob prejemanju informacij se pojavljata dva problema. Eden izmed njiju je problem naše površnosti, saj si ne vzamemo dovolj časa, da bi pridobljeno informacijo razdelali in analizirali. Pogosto se zatekamo k posplošitvam in prezremo bistvene podrobnosti. Drugi problem je, da različni ljudje različno dojemamo isto informacijo. Informacija tako dobi več razlag, ki so odvisne od posameznika in okoliščin, v katerih jo posameznik prejme.

Mojo razlago dojemanja informacij predstavljajo dvobarvni objekti okroglih oblik, premazani z lateksom ali epoksi smolo. Bistvo informacije predstavlja enobarvna krogla, vse dodatne razlage pa simbolizira plašč druge barve, navit okoli nje. Informacija o trdoti krogel je na prvi pogled skrita, saj zaznamo samo različne barve in velikosti. Radovednost nas pripelje do uporabe dotika in s tem do spoznanja, da so krogle premazane z različnimi snovmi, ki dajejo istemu materialu različne lastnosti. S tem se zavemo, da ni vse tako kot se zdi na prvi pogled ter da ista stvar zahteva različne pristope za boljše razumevanje.





Nina Grubar

Varda

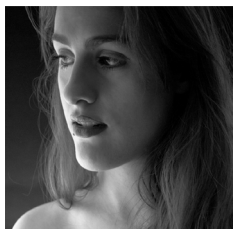
pobarvan les, vrvi, bel sprej
80 × 80 × 80 cm

Tema mojega glavnega oblikovalskega predmeta se je razvila iz okostja oziroma človeškega skeleta, zato sem razmišljala o povezavi med okostjem in naravo oz. drevesom samim. Mnogokrat slišimo primerjavo, da so drevesa pljuča našega planeta, tako sem prišla na idejo, da bi bilo morda zanimivo za osnovo uporabiti prsni koš. S skulpturo prsnega koša, ki bi jo prepletla okoli drevesa, bi sporočala, kako pomembno je zavarovati ta pljuča, kar pa lahko dosežemo samo tako, da varujemo tudi naravo.

Ker je sporočilo skulpture zelo okoljevarstveno naravnano sem se odločila, da bom skulpturo izdelala iz tanjših leskovih vej, ki jih bom med sabo prepletla tako, da bodo spominjale ne toliko dobesedno na prsni koš temveč neko materijo, ki varuje drevo.

Zaradi samega učinka bom že prepletene veje pobarvala z belo barvo, ter jih tako vizualno ločila, od ostalega vidnega. Skulptura bo obešena na krošnjo drevesa in bo visela okoli debla.





Saša Hašič

Govorica telesa

izolacijske cevi, lepilo
200 × 180 × 15 cm

Pri ustvarjalnem procesu sem izhajala iz misli, kaj poda informacijo možganom in sporoči telesu, da možnosti zaznave in njene interpretacije, to je nevtron. Najmanjši delec, ki združuje in je del živčnega sistema. Ta delček omogoči povezavo med možgani, delovanjem in kretnjami telesa, njegove govorice zavedno kot tudi nezavedno.

Ta prepletenost, mi je dala idejo o 'prepletu' in sem zato raziskala različne tehnike prepletov.

Odločila sem se za material, ki je ljudem poznan vendar v drugi funkciji - izolacijska cev, ki deluje kot kanal - izolira 'informacije' ter jih vodi in dovrši prenos. Izolacijska cev je upogljiva in odporna na zunanje vplive, a vendar jo lahko prepletemo po svojih željah, da izvrši svojo funkcijo. V svoji viziji sem si zamislila tri preplete, ki bodo subjekt - človeka, vodili skozi preplet, kot nevtron, ki izvrši prenos in poda informacijo. S svojim delovanjem in gibanjem skozi preplete, bo človek soočen z različnimi kretnjami in bo s tem nezavedno prikazal informacijo o prenosu skozi govorico telesa, pri tem bo lahko uporabil različne gibe, a bo prenos informacije izvršen.





Lovro Ivančič

Portal v barvo

jeklo, steklo
200 × 200 × 5 cm

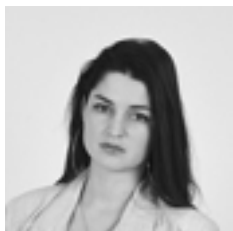
Portal, fizično, je okvir fluorescentno roza barve. Znotraj tega je ogledalo, velikosti 100 x 100 cm, na njem pa kvader velikosti 15 x 15 x 3 cm, pobarvan v skrajno nevtralnno sivo barvo. Ta siva barva je mešanica enake količine črne in bele barve.

Na temo informacij sem ustvaril inštalacijo, ki služi kot sistem. Na vprašanje, kakšne barve je trenutno nebo, dobimo odgovor v obliki barvnega kvadrata. Na to gledam kot na ultimativno informacijo. Odgovora na vprašanje prej nismo poznali, vendar smo vprašali in dobili pravi odgovor. Novopridobljeno znanje o določeni temi.

Okvir služi kot kontrast tisti barvi, ki jo gledamo v ogledalu in tisti drugi, v katero je obarvano okolje v katerem se inštalacija nahaja. Vidimo ga kot ekstremno razliko, nekaj česar ni, kar nas opozarja in hkrati vabi, da sodelujemo v izkušnji. Majhen geometričen volumen sive barve je uporabljen kot nevtralna enota, s katero primerjamo opazovano barvo neba. S pomočjo obeh barv, lahko opazujemo razlike med barvami čez dan.

Menim, da je trenutek v katerem ugotovimo nekaj novega o stvari, ki jo gledamo vsak dan, katarzičen.





Eva Jakopič

Pojocha travica

umetna trava, piskajoče igrače
400 × 400 × 3 cm

Informacija je eden izmed najbolj pogostih pojmov v sodobnem času. Pogostost uporabe tega pojma je presegla prvotno vlogo v jeziku (informacijske tehnologije in vede, nasičenost z informacijami, svoboden dostop do informacij, informacija kot valuta, internet). Vse aspekte življenja lahko gledamo skozi pojem informacije. Da pokažem, kako se je pojem informacije zalezal v vse pore našega življenja, ga prenesem na travnik.

Želim ustvariti dezinformacijo. To je namerna, napačna ali zavajajoča informacija, ki je uporabljena na premišljen način z namenom, da prevara.

Industrijska proizvodnja oponaša naravo. Oblikovanje izdelkov in trženje deluje po principu dezinformacije (plastične rože, umetni materiali oponašajo prave, socialna omrežja oponašajo prava prijateljstva). Mimesis industrije, kapitala – vse, kar je mehanskega, potvarja naravni svet, torej je oponašanje dezinformacija. Moja pojoča travica kaže, opozarja na to, kako sodobno potrošništvo in osmišljanje sveta funkcionira po sistemu dezinformacij.

Zakaj ta travica poje? Zato, da jo prepoznamo kot dezinformacijo. Stopimo nanjo in jo razkrinkamo.





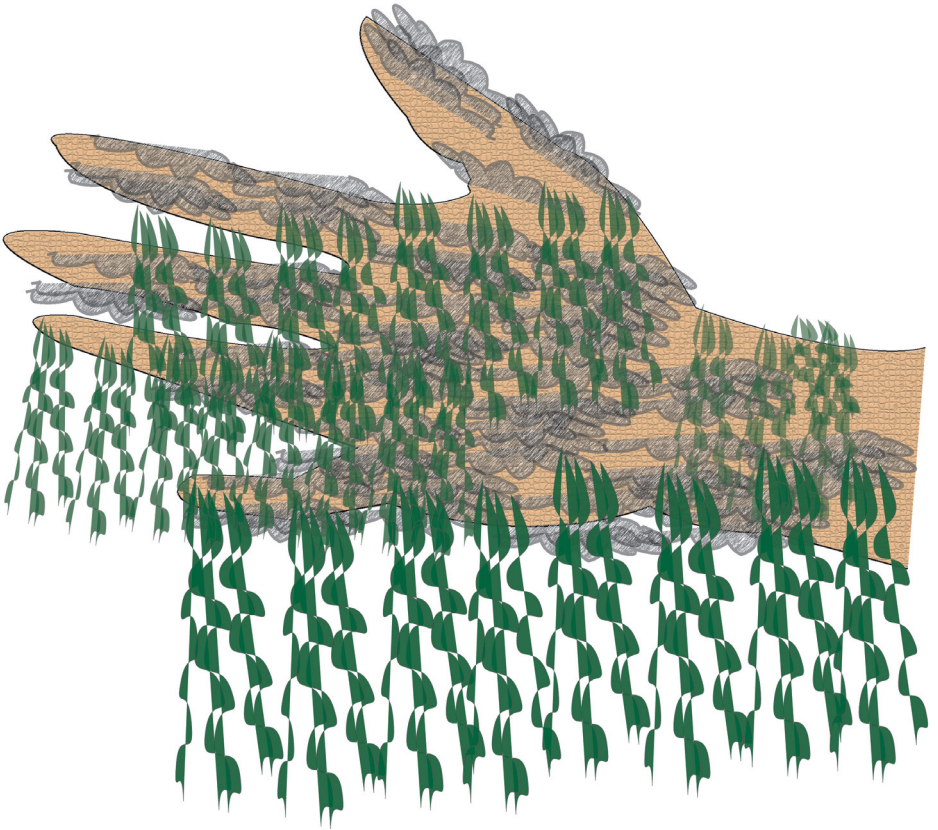
Katarina Kimovec

Nova priložnost

juta, prst, semena
50 × 40 × 15 cm

Dlan predstavlja povezavo človeka in narave. Človek naravi podaja roko, se z naravo simbolično rokuje in išče novo sožitje. Po svojih najboljših močeh trudi sovpadati in bivati z naravo. Vse prevečkrat pa se človek v naravi pojavlja kot sovražnik in plenilec. Jemlje si pravico gospodovati naravi, jo oblikovati po svoji volji in si jo podrežati. V svojih zmotnih prepričanjih verjame, da je vse kar živi in obstaja namenjeno zgolj njemu. Zato si naravo podreja do te mere, da bitja in rastlinje prepogosto poškoduje ali celo uniči. Namerno preureja okolico za potrebe gojenih rastlin, da bi le te dobro uspevale in bogato rodile. Ob tem pa zatira in uničuje rastlinje, ki mu ne koristi - plevel. S tem omogoča rast gojenih rastlin in tako zadovoljuje lastno slo po nadvladi in sebičnosti, ne pomisli pa, da je morda prav ta plevel dom ali hrana drugim živim bitjem.

Zatorej želim s svojim projektom naravi simbolično povrniti to, kar ji sodobni človek vsakodnevno odvzema.





Estera Lovrec

Informacijska točka

odpadni material
50 × 45 × 45 cm

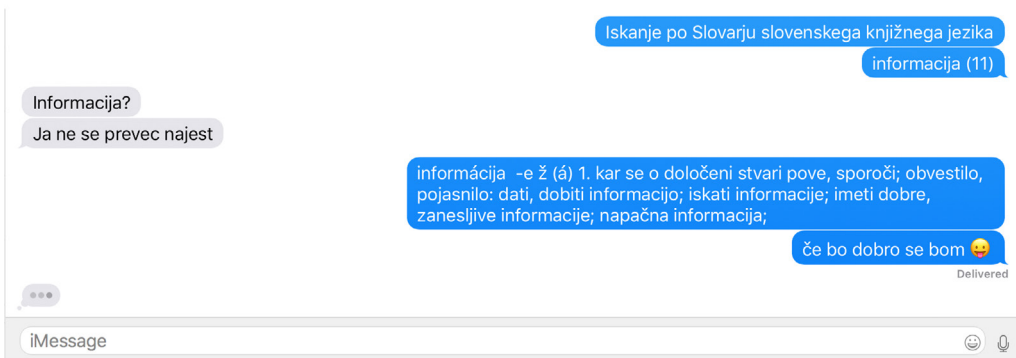
informácija -e ž (á) 1. kar se o določeni stvari pove, sporoči; obvestilo, pojasnilo: dati, dobiti informacijo; iskati informacije; imeti dobre, zanesljive informacije; napačna informacija

Informacija je zaključena celota, ki se širi v neskočnost.

Živimo v dobi tehnologije, skozi katero preko različnih naprav in sprejemnikov prejemamo informacije o informacijah, katerim danes ni moč pobegniti. Tukaj so bile, so in vedno bodo.

Socialna omrežja so postala skoraj glavni vir preživetja, s katerimi se hrani in skozi njih črpa energijo človeški um. Življenja brez in komunikacije skozi njih si danes žal ne moremo več predstavljati, saj smo odvisno pristali v začaranem krogu. Zavestno pa se lahko vsak posameznik potruди in jim poskuša pobegniti.

Iz odpadnega materiala sem ustvarila Informacijsko točko, v kateri neposredno poteka pretok virtualnih informacij. Prisluhni jim in si skozi asociacije nahrani svoj obstoj.





Vesna Makarov

ODMEVI SEDANJOSTI

jeklo, železo, plastika, tekstilne niti
80 × 80 × 80 cm

Kocka predstavlja prostor. Predstavlja svet, ki se zazira sam vase.

A ta »svet« ni »samozadosten« ali neprodušen. Moč je pogledati vanj. Če si dovoliš... Približati se. Če odstopiš/prestopiš iz »svojega sveta« v »neznan svet«, ...se ti morda odstre skrivnost.

Morda...

Če si vzameš čas.

Čas...

Čas je transparenten. Je relativen,... subjektiven.

Skulptura/Kocka je prispodoba za čas. Čas, ki obstaja in ga hkrati ni. (ni ga moč čutiti, ga otipati,...) Zatorej ima kocka prosojne ploskve (ki, so vrata v neznano/vrata odprta na vse strani neba).

Kocka je nekakšen »skelet stvarnosti«.

Vanjo lahko naseliš svojo fantazijo,... svojo plaho sanjavost, ki tiho spi za tančico spomina.

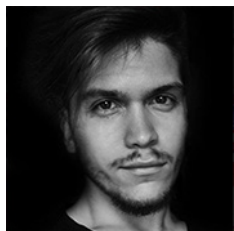
Skozi prosojne stranice kocke/skulpture, se odstira pot v notranjost... njeno jedro, ki je lahko le privid ali odsev nečesa:

Kar je že bilo.

Kar je.

Ali šele bo.





Dejan Petrović

Barvna katarza

drevo, sublimacijski tisk na poliester, poliesterske vrvi, tempera, akril
140 × 200 × 1 cm

Skozi zgodovino so se mnenja, dejstva in kredibilnost informacije izredno spreminjala, hkrati pa so se znotraj istega časa v različnih delih sveta in znotraj različnih kultur mišljenja in ideali močno razlikovali. Tako se zaradi različnih spremenljivk bistvo človeštva, kdo in kaj smo skriva izza različnih uniform, etiket in morebitnih napačnih mnenj kaj smo kot ljudje in kaj je naš pomen v velikem planu univerzuma. Idejo napačne informacije o nas samih se v delu kaže tako, da se androgene, torej spolno ne popolnoma definirane figure, skrivajo izza temper in akrila. Tadva različna slikarska materiala predstavljata različne informacije in ideologije, ki se znotraj določene kulture različno obdržijo. Tako je delo živa in spremenljiva alegorija večno spreminjajočega človeštva, ki glede na dani čas in prostor spremeni svoje poglede nase in se s časom čisti vseh napačnih informacij, a ostanek barv nas spomni na preteklost od katere se lahko marsikaj naučimo.





Erik Pižent

Povezava

bombažni trakovi
200 × 500 × 3 cm

Moja tema pri predmetu kreativne teorije izhaja iz prenašanja informacij med dvema točkama, osebama, v tem primeru med dvema drevesoma.

Informacij poznamo veliko vrst. Lahko so negativne ali pozitivne, resnične ali neresnične, informacije se lahko že med samim prenosom oziroma potjo od točke A do točke B spremenijo, mogoče celo porazgubijo ali izgubijo.

Glede na to, da se ukvarjamo z oblikovanjem med drevesi sem vzel primer prenašanja informacij med dvema drevesoma. Vsako drevo je na zemljo pritrjeno z koreninami. Te ga napajajo z hrano, ki je v zemlji, mu prenašajo različne informacije katere se dogajajo pod površino. Ravno tako drevo pošilja informacije zunanjega sveta koreninam, ter skozi nje tudi informacije do drugega drevesa. Tako drevesa med seboj komunicirajo in tvorijo razne informacije.

Te informacije sem s svojim projektom želel dvigniti nad površino in pokazati povezavo, ki se dogaja pod zemljo (skrito očem). Za projekt sem uporabil bombažne majice, ki sem jih razrezal na trakove, ter jih med seboj prepletal in tvoril vozle. Ti vozli predstavljajo razne informacije. Projekt je narejen z reciklažo. Uporabljene so bile odslužene majice.





Katarina Radović

Log in

tanka prosojna plastika
150 × 250 × 20 cm

Informacije ustvarjajo osnovo povezovanja med ljudmi. Dokler obstaja človečnost bodo ljudje naravno nagnjeni k medsebojnemu povezovanju. Družbena omrežja imajo eno izmed večjih komunikacijskih vlog 21. stoletja in s svojim obstojem pripomorejo, da ljudje lahko ostanejo povezani. V določenem smislu ponovno definirajo sam koncept komunikacije. Nekaj družbenih omrežij ponuja celosvoj “zemljevid povezanosti” – to je zemljevid sveta, ki prikaže vse trenutno povezane ljudi. Ko gledamo te zemljevide lahko opazujemo oblike kontinentov in držav, virtualno geografijo, ki so jo oblikovali ljudje in ne narava. Tu so neglede na državne meje, reke, gore, politična nestrinjanja in vojne, ljudje še vedno povezani. Tako informacije preživijo.





Mirjana Reljić

Zaradi dreves ne vidimo gozda

drevo, ogledalo, jeklo
160 × 30 × 90 cm

Beseda ‚informacija‘ izvira iz lat. *informāre* ‚upodobiti, predstaviti, predočiti‘, kar je sestavljeno iz lat. *in* ‚v‘ in *formāre* ‚oblikovati‘, izpeljanke iz lat. *forma* ‚oblika‘, vendar je sčasoma izgubila prvotni pomen. Danes ne obstaja enoten pristop k fenomenu informacije, prav tako pa informacija nima samo ene definicije. Sama po sebi nam informacija ne pove kaj dosti, če je ne vidimo v širšem kontekstu. Najbolje bi se izrazila s pregovorom ki pravi, da naj bomo pozorni na gozd, ki ga ne vidimo zaradi drevesa. Tako kot drevo, mora tudi informacija biti del nekega ‚gozda‘. Drevo, ki se nahaja pred nami, lahko opazujemo na več različnih načinov: kot živo bitje, kot izvir kisika, kot del drevoreda na kmetiji Kogl,... Ko pa se mu približamo, pogledamo levo-desno in zagledamo ogledala, bomo iz določenega kota videli, da drevo s številnimi odsevi sestavlja gozd - kontekst, ki mu je dodeljen. Tako kot drevo, ki se nahaja v kontekstu gozda, lahko tudi na informacijo gledamo v okviru neke zgodbe, ki nam je podana, ali pa si jo zamislimo sami.





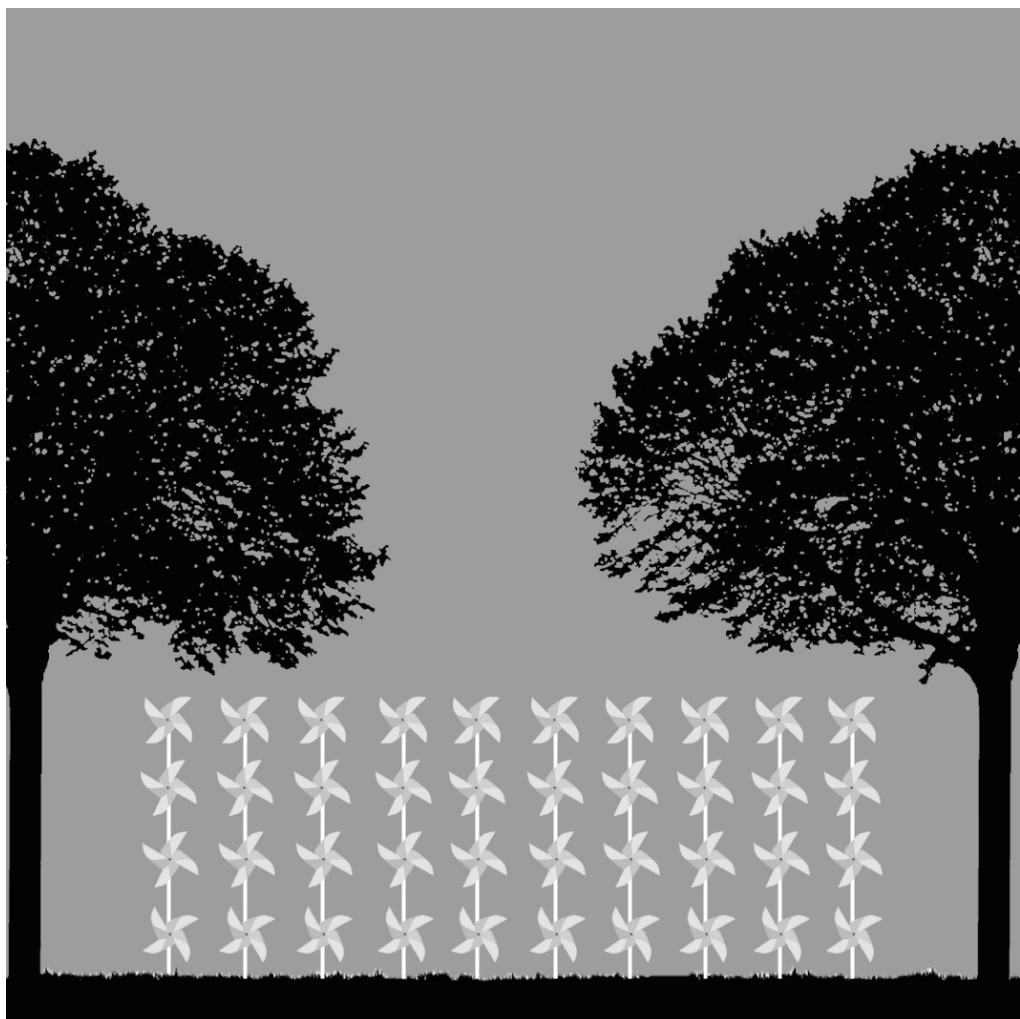
Tjaša Zalar

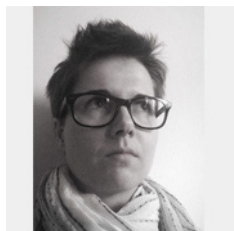
POSREDNIK

PVC folija, les
200 × 400 × 30 cm

Živimo v času hitrih informacij, saj te sovpadajo z našim tempom življenja. Obdani smo s sodobnimi napravami, ki so omogočile neomejeno posredovanje in dostopnost informacij. Ker smo ljudje socialna bitja in želimo pripadati družbi, v kateri živimo, smo vsi ponosni lastniki najnovejših »zaslonov na dotik«, ki nam dnevno posredujejo vse željene informacije. Sprehod v naravi je dandanes brez pomena, če ga ne dokumentiramo in objavimo na instagramu, nato pa še naslednja dva dni nedobudno spremljamo vse »všečke«, ki jih je deležna naša fotografija. Postali smo okupirani z informacijami, ki prihajajo iz umetno ustvarjene materije in v tem procesu pozabili na informacije, ki nam jih daje narava, katere del smo tudi sami.

Z izdelano inštalacijo sem želela opazovalca zopet soočiti s »pozabljenimi« informacijami. Inštalacija vetrnic (informacija) zaživi ob stiku z vetrom, začne se gibati in proizvajati različne šume, odvisne od moči vetra. Različne intenzitete gibanja vetrnic različno vplivajo na opazovalca, primerljivo z vplivom, ki ga imajo različnimi dotoki informacij. Delo tako postane posrednik med vetrom in opazovalcem, vzbudi njegove čute ter ponese njegov pogled v smeri vetra, kjer lahko spremlja njegov vpliv na okolico, se za trenutek umiri in opomni, da je del nečesa izjemnega - del narave.





Špela Zelko

Svoboda gibanja

vrv, les, barva, zaščitni premazi
200 × 60 × 30 cm

Informacija mi je odprla vprašanja o počutju človeka v prostoru. Kako ga dojema, kakšne informacije v njem sprejema in kako se ob tem počuti.

Gugalnica je v očeh večine ljudi sinonim za otroštvo, brezskrbnost in veselje.

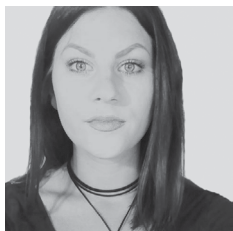
Daje nam občutek svobode. Sam z gibanjem teles določaš hitrost, višino in intenzivnost doživetja. Z odzivom pustiš za sabo vse kar te veže in vleče na tla ter se poženeš v svobodo. Predstavlja tudi težnje človeka, da gre vse više, da se približa nebu, oblakom, pticam, drugi dimenziji. Hkrati s svojim neprestanim ritmičnim nihanjem človeka umirja in ga popelje v novo dimenzijo dožemanja prostora. Tako človek isti prostor vidi z druge perspektive in razširijo se mu obzorja.

Aktivno na človeka delujejo tudi barve, ki so uporabljene v vzorcih, saj ga pritegnejo, umirijo ali pa aktivirajo in s tem vplivajo na intenzivnost doživetja.

Gugalnica je narejena iz vezane lesene plošče, ki je primerno obdelana za zunanjo uporabo. Posebej zanjo so oblikovani vzorci, ki s svojimi barvami in vključenimi elementi vplivajo na človekovo zaznavanje in telesne reakcije. Znano je, da hladne barve umirjajo živčni sistem, tople barve pa pospešujejo cirkulacijo v telesu in delujejo vznemirljivo na živčni sistem.

Vzorci so na les preneseni s pomočjo medija, ki deluje na principu transfernega tiska in zaščiteni s premazom za zunanjo uporabo. Kot dodatni element, ki pripomore k stimulaciji človekovega zaznavanja, pa je dodana mehka barvna vrv, prepletena na glavni nosilni vrvi iz konoplje.





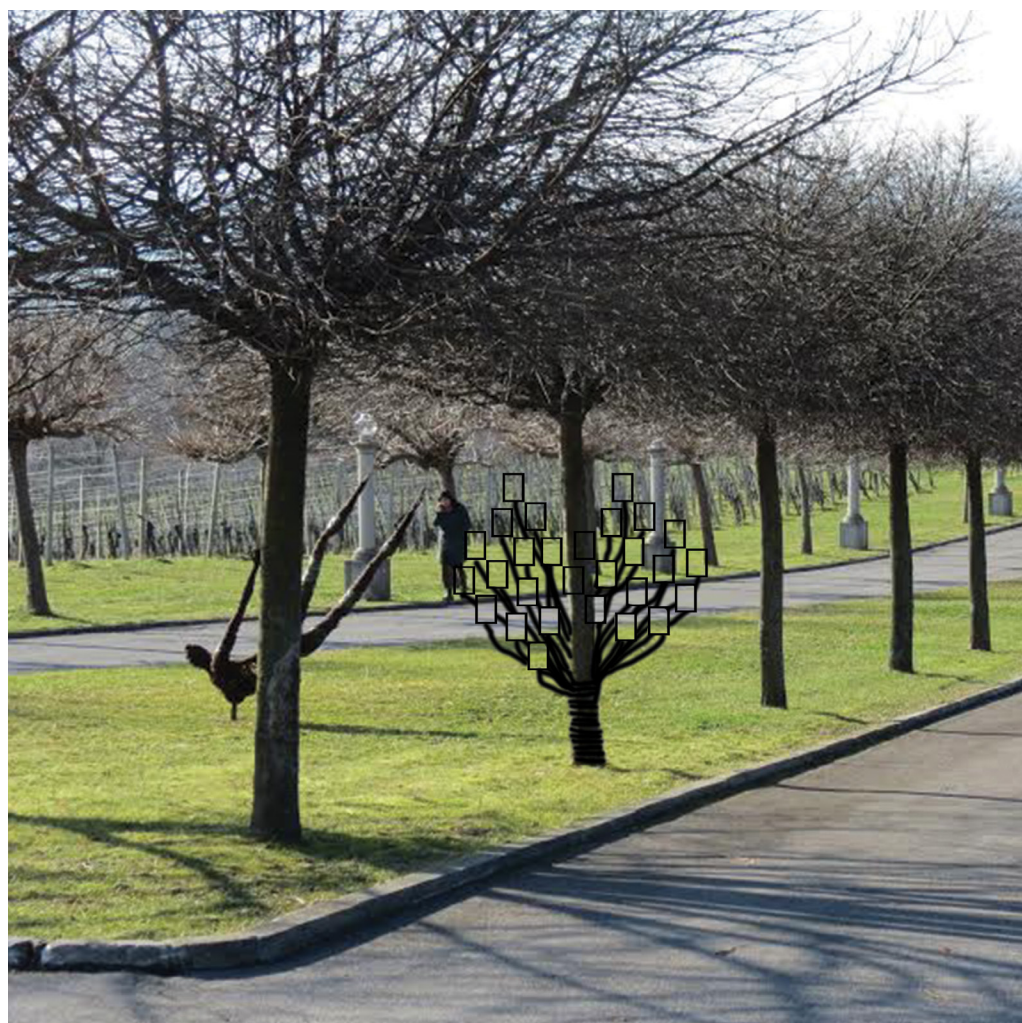
Jelena Zurković

Razširjanje informacij

les, žica, filmski trak
150 × 150 × 150 cm

Informacije nas obdajajo na vsakem koraku, vse kar slišimo, vidimo in beremo. „Bilo je v časopisu, torej je res.“ „To so povedali pri novicah!“. Mediji nas vodijo in usmerjajo naše dojemanje sveta.

Evropsko unijo sestavlja 27 držav članic in vsak izmed okvirjev predstavlja eno državo. Okvirji so različnih barv in velikosti, v skladu z lastnostmi držav. Okvirji so postavljeni na zemljevidu Evrope v skladu z geografskimi značilnostmi. Povezani so z žico, ki je ovita s filmskim (VHS) trakom. Žica predstavlja pretok informacij med državami, v nadaljevanju pa je navita okoli drevesnega debla, kar predstavlja strukturiranost in delitev informacij. Vse informacije niso dostopne javnosti, okvirji pa s svojo praznostjo predstavljajo “javno tajno – skrivnost”.





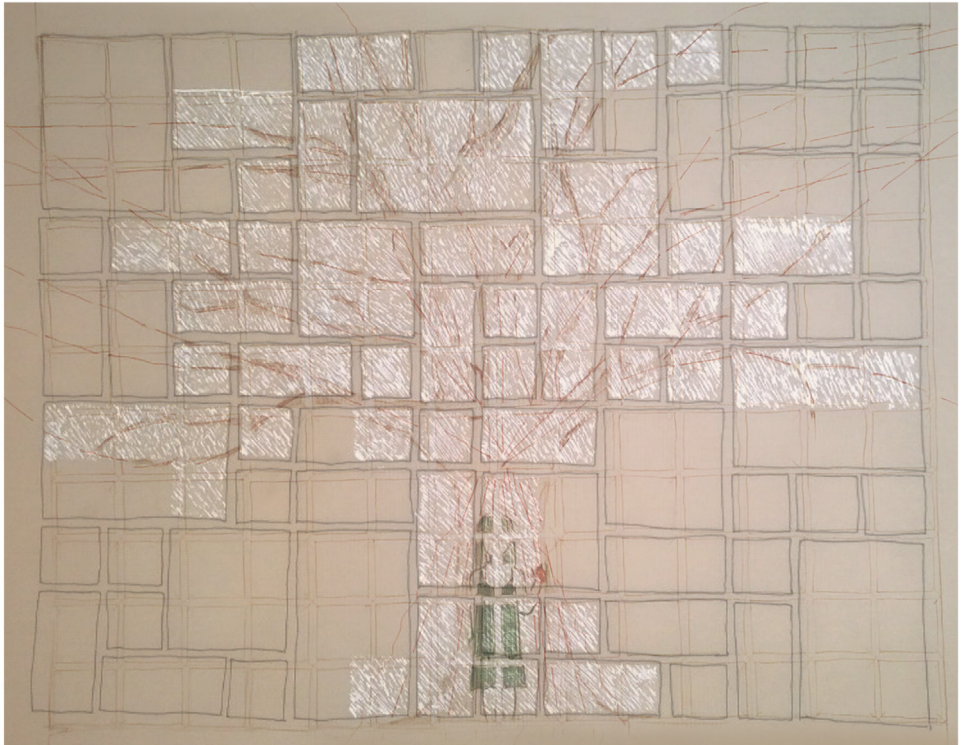
Irena Živković

Polje energije

pleksi steklo, ogledalo folija, laks
180 × 220 × 1 cm

Kompozicija ogledal in stekla predstavlja mozaik V katerem in SKOZI katerega opazovalec vidi sebe in naravo v isti ravni. Kot celoto. Človeka kot neločljiv del narave. Naravo kot neločljiv del človeka. Vidi celi svet kako se odraža v posameznem delcu. Vidi sliko razdeljeno na osnovno sestavno enoto, piksel. Vidi fraktal, sestavljen iz veliko majhnih popolnoma enakih delov. Piksel in fraktal kot „sinonim“ za energijo. Opazovalec vidi energijo. Energijo, ki tvori svet okrog nas, iz katere smo narejeni in katera se ustvarja iz nas.

Zamisel inštalacije, ki vključuje opazovalca na bistven način je, da predstavi to celoto, enkratnost, da vzpodbudi zavest o tem, da smo vsi in vse sestavljeni in povezani z isto „substancijo“. Energijo, ki je ena brezkončna, vzrok sama sebi. Tista, ki nas podpira, hrani, nam daje življenje in s katero čutimo eni druge.



Ves svet se odraža v posameznem delcu

Aristotel

Univerza v Ljubljani
Naravoslovnotehniška fakulteta
Oddelek za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje

